

## PASTIRSKO PISMO ZA KORIZMU 2024.

Draga braćo i sestre!

„Obratite se i vjerujte Evanđelju“ (Mk 1,15). O ovom Isusovu pozivu možemo stalno razmišljati za vrijeme Korizme. Uvijek se Isusu možemo još više približiti. Nikad ne možemo reći da smo potpuno obraćeni. Vjera uvijek može rasti i obilježiti naš način života. Svjetlo Evanđelja može nas uvijek osvjetliti i naše slijepe mrlje. Obraćanje je trajan proces koji se nikad ne može zaustaviti, niti u mom osobnom životu ili u životu zajedništva Crkve. Korizma je nama Božji dar svake godine, kad možemo obraćenju pokloniti veću odgovornost.

Potrebno je ponovno otkriti Isusa i Njegovu poruku. Moramo shvatiti da nam želi doći još bliže i još više nas ujediniti sa sobom. Naša molitva, naša osobna povezanost u ljubavi s Njim, može se uvijek produbiti. Njegova osoba i poruka može osvjetliti cijelu našu egzistenciju. Naš način razmišljanja i djelovanja može se promijeniti. „Razmislimo tako o tvojim riječima i čudesnim djelima, da Te ono što činimo i govorimo uvijek može zadovoljiti“ (molitva). Dobar znak i mjerilo da naše obraćenje shvaćamo ozbiljno jest da želimo razveseliti i zadovoljiti Isusa. Ako je ljubav prava onda je Drugi, bilo da je sada Bog ili naš bližnji, važniji od mene. Pravu radost pronalazimo samo onda kad se možemo osloboditi od nas samih i kad želimo učiniti zadovoljnim Drugoga.

Ne obraćamo se u prvom redu zato da budemo bolji ljudi nego da proslavimo i zadovoljimo Boga. „Ne želim ni najmanji trenutak posvetiti nikomu drugom nego slavi Božjoj“ (Sv. Birgita). Što više premještamo težište Bogu, tim se više

mijenjamo. Prava svetost je nezaslužena milost i sudjelovanje u vlastitoj Božjoj svetosti. Sakramentom krštenja već smo dobili tu milost kao malo sjeme koje će nas promijeniti. To se uvijek događa u zajedništvu krštenih, u Crkvi, ali tu moraju doći i drugi, da, cijelo čovječanstvo koje trpi.

„Ne znate li da ste Božji hram i da Duh Božji prebiva u vama“? (1. Kor 3,16). Pavlovo pitanje svetima u Korintu je jednako aktualno i za svete u Stockholmu. Milost Božja djeluje u nama i želi nas sve više učiniti otvorenima za Njegovu svetost. Možemo se obratiti našoj vlastitoj vrijednosti i zvanju za svetost. „Božji hram je svet, a to ste vi“ (1. Kor 3,17). Jedna od najvažnijih poruka II Vat. Sabora je opomena svim krštenima o njihovom pozivu na svetost. Kao vjerni kršćani jedino možemo preživjeti u nevjerničkoj sredini ako prihvaćamo ovaj poziv. Mnogi su iskliznuli od Isusa i njegove Crkve jer nikad nisu otkrili svoj poziv da budu hram Duha svetog koji može osvjetliti svijet Isusovim svjetlom. Kako bismo ojačali jedinstvo u našoj biskupiji i sa papom, kako bismo spriječili svaki raskol, ovo zvanje je nužno u ovom našem oprečnom vremenu.

U Starom zavjetu se znalo da su samo sveti bili oni koji su mogli sačuvati vjernost savezu. „Budite sveti, jer sam ja, Gospodin, vaš Bog, svet“ (Lev 19,2). Božja najvjernija ljubav prema njegovu narodu prožima kako Stari tako i Novi zavjet. To je ljubav koja traži stalno obraćenje Bogu koji je ljubav, vječno zajedništvo u ljubavi i jedinstvu između Oca i Sina i Duha Svetoga. To je Bog koji nas ljubi beskrajnom ljubavlju, ali

očekuje da i mi odgovaramo istom mjerom, Njemu služimo i našem bližnjemu cijelim svojim srcem.

Jedino našim neraspadnutim sjedinjenjem s Isusom jesmo u stanju sačuvati Božju ljubav i možemo ljubiti svoga bližnjega, neovisno tko je taj bližnji, Njegovom vlastitom ljubavlju. Duh Sveti je u nas izliven našim krštenjem i našom krizmom, kako bismo stalno bili potaknuti da živimo u ljubavi, da nas on promijeni kako bismo i mi mogli promijeniti svijet oko nas. Isus je umro na križu kako bi nam dao dokaz svoje ljubavi. Ova savršena žrtva ljubavi postaje za nas živa u euharistiji. Tu stalno dobivamo snagu i hranu za naše obraćenje, kako bismo mogli zadovoljiti Boga služeći i časteći Njega u našim bližnjima. Kasnije, svaki dan možemo se vježbati u službi ljubavi. Sve što se dogodi i sve koje susretnemo, može nam pomoći ostvariti naš poziv da ljubimo Boga i naše bližnje.

„Budite savršeni kao što je vas Otac na nebu savršen“ (Mt 5,48). Ova misao stvara nam vrtoglavicu kad čujemo Isusa da ovo kaže. Mi imamo osjećaj da ovo potpuno nadilazi našu mogućnost i sposobnost. Mi jesmo i ostajemo uvijek slabi, krhki, grešni. Istovremeno smo dobili udio u Božjoj svetosti i savršenoj ljubavi. Ona nas potiče iznutra neodoljivom snagom kako bismo išli Isusovim stopama. Možemo dijeliti Sinovljevi stalni odnos ljubavi s Ocem. Snagom Duha možemo zajedno s Crkvom svjedočiti ovu savršenu ljubav. U svoj poniznosti možemo se ovomu radovati i ići dalje putem obraćenja. Ponekad su neki sa strane i prividni/tobožnji nevjernici koji zapravo ovo predosjećaju i na to nas upozoravaju. Oni očekuju istinitu svetost i savršenu ljubav od nas. Postaju

razočarani kad mi kršćani ne živimo svoje vlastite ideale. Kada čuju za svećenike koji su napravili velike prekršaje, duboko su ranjeni i skandalizirani. Na taj način nam zapravo mogu pomoći da se obratimo i učine nas više svjesnima našeg poziva na svetost.

Jedino je Bog svet. Jedino Božja ljubav je savršena. Njegova milost daje nam stalno dio od ove neprocjenjive stvarnosti. Snagom te „Božje posudbe“ možemo upravljati ovim blagom, biti promijenjeni ovim blagom i pomoću ovoga blaga promijeniti našu sredinu. Uvijek postoji netko koji upravo čeka na nas kako bi dobio udio u Božjoj ljubavi, dobio nadu u beznađu, radost u boli i pomoć u nevolji. Za vrijeme ovog svetog korizmenog vremena možemo svi u našoj biskupiji prihvatiti obraćenje sa puno većom ozbiljnošću. Moramo ojačati naše jedinstvo s Isusom i jedni s drugima, kako bi naša Crkva u Švedskoj mogla biti više evanđeoska. Svi možemo biti više uvjerljivi svjedoci i pomoći mnogim ljudima da razumiju da su i oni beskonačno ljubljani i mogu biti hram Božji gdje Duh Božji stanuje i djeluje.

Uz moju molitvu i blagoslov vama svima,

Anders Arborelius OCD, kardinal

Stockholm, 14.02. 2023. blagdan Sv. Ćirila i Metoda,  
zaštitnika Europe

## PASTIRSKO PISMO ZA KORIZMU 2024.

### *Draga braćo i sestre u Katoličkoj biskupiji Stockholm!*

„Nečist! Nečist!“. Tako je gubavac zazivao prema današnjem prvom čitanju. Svi smo ranjeni grijehom gube i u velikoj smo potrebi čišćenja i spasenja. Istovremeno, često nam je teško prepoznati našu vlastitu osobnu potrebu Isusove ljubavi koja spašava i čisti. Pod utjecajem prvog (istočnog) grijeha imamo mogućnost, kako je Isus sâm nagovjestio, lakše vidjeti nečistoću drugoga. Trn u oku drugoga uvijek je lakše vidjeti nego brvno u vlastitom oku (Mt 7,3). Korizma je bogati poziv svakomu od nas da svake godine otkrijemo naš vlastiti balvan, naš vlastiti grijeh, našu bezgraničnu potrebu da budemo očisćeni i spašeni Božjom milošću. Svake godine Crkva nam daje ovu prekrasnu mogućnost da budemo obnovljeni kako bismo mogli primiti novi život i milost Uskrsa, ono što nas može promijeniti. Prepoznati i otkriti ovu potrebu jest najveći dokaz ove milosti koju nam Bog daje. Iznenaditi se nad grijehom svijeta i grijehom drugih ne vodi nas daleko. Ponizna vlastita spoznaja vlastite slabosti i sudjelovanja u odvođenju od Boga možemo dijeliti sa svecima. Kada jedan svetac kao Terezija Avilska sasvim iskreno može reći sama o sebi da je ona najveća grešnica u svijetu, mislimo da je pretjerano. Ipka svi mi trebamo veću dozu svijesti grijeha, kako bismo vidjeli svoju vlastitu potrebu Božjeg oprostjenja i milost da se uistinu možemo otvoriti onomu što Bog od nas želi učiniti. Svi trebamo težiti za proslavom svetosti koju susrećemo u Knjizi psalama, da nam ta svetost bude dodirljiva. „Blago onome kome je oprostena opačina, komu

je grijeh izbrisan“ (Ps 32,1). Sakramentom pomirenja ovo postaje stvarnost.

Bog daje da sunce izlazi i nad zlima i nad dobrima. Bog ljubi svakog čovjeka kojeg je stvorio na svoju sliku. Kolikogod čovjek bio zarobljen i vezan svojim grijehom, Bog ga želi očistiti i spasiti. Govorimo zato o Božjoj sveobuhvatnoj volji spasenja. Očeva bezgranična volja spasenja je vidljiva: slanjem nama svoga Sina i njegovom žrtvom na križu za naše spsenje, dok smo još grešnici, Očeva bezgranična ljubav prema nama postala je vidljiva. On svoju dobrotu i blagoslov drži nad nama svima, da, stalno je nad nama, neovisno tko smo mi i što smo učinili. Ovo je blago spasenja, čista ljubav, koju nam Crkva dijeli. Kao što je Isus dašao zbog grešnika i njihova obraćenja, i Crkva je, Njegovo mistično tijelo, instrument koji On upotrebljava kako bi njegova milost i blagoslov došao na nas grešnike i na ranjeni svijet. Nitko se od nas ne može osjećati da je ovo zaslužio. To je samo milost. „Sve je milost“, kaže Terezija od Djeteta Isusa. Ranije se govorilo o „nevolji grijeha“ kako bi se pokazalo na našu bezgraničnu potrebu milosti. (Nöd kan bli nåd. Jedno slovo može sve promijeniti).

„Učini nas svojom milošću takvima da možeš prebivati u nama“, tako smo molili u današnjoj molitvi. Možemo gledati cijeli naš život kao proces promjena. Beskrajnom strpljivošću Bog nam daje svoju milost i blagoslov kako bismo sve više i više postali vrijedni biti Njegovo prebivalište. Krštenjem je uzeo predujam, jer smo tada već postali hram Duha Svetoga gdje trojedinu Bog prebiva cijelom svojom stvarnošću. Ovo je

velilki paradoks vjere. Bog ima tako veliko povjerenje i ljubav prema nama da nam On već na početku daje ovu vrijednost koja nadilazi sve ono što mi možemo zamisliti u našoj neograničenoj fantaziji: možemo biti sveto prebivalište, hram gdje Bog sâm prebiva.

Od vremena do vremena, Crkva kao osjetljiva i dobra majka, opominje nas o našem pozivu na svetost. Kao gubavac u Evanđelju, svi možemo pasti na koljena i moliti: „Ako hoćeš, možeš me očistiti“ (Mk 1:40). Našom vjerom znademo da je Isusova najveća želja da nas učini čistima i svetima. Potrebno je samo prihvatiti Njegovu milost, slijediti Njegove zapovijedi i dozvoliti da nas promijeni. Ovo zvuči vrlo lako, ali nas to može koštati krvi, znoja i suza. Grijeh ne napušta tako lako svoj zahvat (kontrolu) nad nama. Uvijek je to dug osobni proces. Nikad ne možemo obratiti druge, da ne znam kako to nastojali. Ali Božjom milošću možem zapravo obratiti nas same, korak po korak. Sve više i više može posvetna milost ući u naša mračna skloništa i naš kutak i umanjiti maglu grijeha, usađenu prljavštinu sebičnosti i prekinuti tiraniju vlastite ljubavi. Sve više i više možemo se otvarati svjetlu, svjetlu novog života i svjetlu Uskrsa. Više i više mogu tame grijeha biti razbacane i zlo umanjiti. Isus nas neprestano potiče: „Hoću! Budi čist!“ (Mk 1, 41).

Za vrijeme našeg napornog putovanja putem svetaca potrebna nam je stalna Božja milost, blagoslov i majčinska pomoć Crkve, zagovor Djevice Marije i svetaca. Moramo se stalno povjeravati Mariji koju častimo kao „utočište grešnika“. Ona je jedina uvijek čista i bezgrešna, potpuno netaknuta

griehom. U njoj vidimo smisao što znači biti potpuno slobodan od grijeha. Ona nam želi pomoći i potaknuti nas da primimo Božju milost i da budemo oslobođeni od naših grijeha. Kao Majka Crkve želi nam svima pomoći u Crkvi da idemo putem svetaca. Bolno iskustvo nam govori da su svi članovi Crkve, osim Nje, grešnici. Trpimo od činjenice da naš osobni grijeh zamračuje ljepotu Crkve i mogućnost prenošenja poruku **spasenja „proljetnom cvijetu“** nasilja i ratova u svijetu koji trpi. Zato molimo zagovor i podršku BDM kako bismo svojim svetim životom u nasljedovanju Isusa mogli pomoći ljudima da se otvore Njegovu milosrđu. Svaki put kada primimo blagoslov možemo obnoviti našu predeanost trojedinom Bogu koji nam želi dati dio od svoje svetosti. Zato molim za vas i svima dajem svoj blagoslov kako bih vam pomogao da ostavite sve iza sebe što se zove grijeh i u radosti i zahvalnosti slijedite Isusa, ljubite Isusa i slavite Isusa posvuda i uvijek.

Stockholm, 02. veljače 2024.

+ Anders Arborelius OCD